

ARHIV BOSANSKE KRAJINE  
BANJA LUKA

Memoarska gradnja.-

Arhiv Dos. krajine B. Luka
ABK

LADJAREVIĆ IDRIZ :

" MOJ RAD U ŽUPSKOJ REDARSTVENOJ OBLASTI U BANJOJ LUCI  
I OBLICI ILEGALNOG RADA "

L e g e n d a :

- Sjećanja notirana u stanu Idriza Ladjarevića 5.septembra 1975.godine,ali zbog teške bolesti autora nisu kasnije nastavljena;
- Notiranju sjećanja prisustvovali: supruga Marjana Ladjarević,Žarko Lastrić i Milan Vukmanović,koji svojim potpisima potvrđuju autentičnost teksta;
- Sadržaj sjećanja obuhvata ilegalni rad u Župskoj redarstvenoj oblasti u Banjoj Luci 1941/42.godine;
- Obim sjećanja: tri stranice kucanog teksta na mašini.-

Arhiv Dos. krajine B. Luka
ABK 209-MG-5/156

ARHIV BOSANSKE KRAJINE

BANJA LUKA

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK

Memoarska gradja o radničkom  
pokretu u Banjoj Luci.-

LADJAREVIĆ IDRIZ

"MOJ RAD U ŽUPSKOJ REDARSTVENOJ OBLASTI U BANJOJ LUCI  
I OBLICI ILEGALNOG RADA"

U razgovorima sa mnogim kolegama se obično šale govoreći da sam služio tri države. U šali to i sam kažem jer sam prije rata kao službenik radio u Upravi policije, za vrijeme rata u Župskoj redarstvenoj oblasti, a poslije rata u našem Sekretarijatu unutrašnjih poslova u Banjoj Luci. Duga bi to priča bila ako bih govorio o svim detaljima, a tih detalja ima mnogo. Danas bih govorio samo o ratnom periodu, a kasnije bismo to razradili.

Rat me je zatekao u rezervi. U Banju Luku sam došao 12. aprila 1941. godine, a već sutradan javio sam se na dužnost u Upravu policije jer sam tu radio kao službenik. Po dolasku okupatora i uspostavljanjem tzv. NDH Uprava policije mijenja naziv u Župsku redarstvenu oblast. Umjesto otpuštenih i protjeranih Srba iz Hrvatske je došla veća grupa novih lica.

Radio sam kao rukovodilac arhive Župske redarstvene oblasti u Džinićevoj kući. Arhiva je bila smještena u prizemlju. Kartoteku prijavljenih lica vodio je HASAN JAHIĆ, koji sada kao penzioner živi u Novoseliji. Za razliku od opšte arhive koju sam ja vodio, posebno je vodjena redarstvena politička arhiva sa kartotekom, koju su vodili agenti NIKOLA BOGOJEVSKI i IBRAHIM KOLONIĆ. I jedan i drugi bili su na zlu glasu. Dok je Kolonić bio sirov čovjek, Nikola Bogojevski bio je veoma obrazovan čovjek sa

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-46-V/156

dobrim poznavanjem više stranih jezika. Nikola Bogojevski je završio ili apsolvirao neki od fakulteta. Premješten je još prije rata u Banju Luku kao iskusan policijski agent. Mislim da je po nacionalnosti bio Ukrajinac.

Agent Ibrahim Kolonić nije bio takvog formata kao Bogojevski, ali nije bio manje opasan jer se svuda nalazio. Kolonić se zadržao u Banjoj Luci svo vrijeme strahovlade Viktora Gutića. Poslije za njim otišao u Karlovac.

I Bogojevski je bio premješten iz Banje Luke. Nikola Bogojevski premješten je na neki visoki policijski položaj u Zagreb negdje početkom 1942. godine. Mislim da je bio na nekoj visokoj funkciji u Ustaškoj nadzornoj službi, na nekom položaju u Centrali UNS-a u Zagrebu.

VLADIMIR VINEK mi je bio neposredni rukovodilac u Župskoj redarstvenoj oblasti. U Banju Luku je premješten još 1941. godine. Vladimir Vinek bio je divan čovjek, veoma karakteran, pošten. Ja sam inače u radu veoma pedantan, ali je on bio još pedantniji.

I u ŽRO (Župskoj redarstvenoj oblasti) ilegalno se radilo za NOP. Ja sam bio izravno povezan sa MUNIBOM ČERIMIĆEM koji je od mene tražio i dobivao propusnice za drugove kojima su one bile potrebne. Propusnice mi je davao FERID KATANA. Ponekad sam ih od Katane uzimao i po desetak jer ih je Munib Čerimić tražio veoma često, bolje rečeno učestano, svaki drugi, treći, peti dan, odnosno kako su bile potrebne, bilo na određeno ime ili blanko.

Propusnice koje sam ispunjavao ili blanko donosio na potpis VLADIMIRU VINEKU on je bez primjedbi potpisivao. Čak nije ni postavljao pitanje zašto mu donosim na potpis blanko propusnice. Slutio je i vjerovatno i znao gdje ove propusnice mogu ići, a posebno blanko propusnice, ali se pravio da ništa ne zna i redom ih je potpisivao. Iz njegovih postupaka zaključio sam da je Vladimir Vinek ipak napredan čovjek koji je sticajem prilika služio ustaškoj vlasti, koju nije volio, čak vjerovatno i mrzio. Znam da se družio sa RUDI ČAJAVECOM, ali mi nije poznato s kim bi mogao biti povezan po liniji NOP-a.

BRK 209-46-5/156

Šta je i koliko Vinek značio za ilegalni rad bilo je vidljivo kad je premješten iz Banje Luke i kad je na njegovo mjesto zamjenika upravnika ŽRO u Banjoj Luci postavljen dr ALIJA KURT, koji je usko saradjivao sa Gestapoom i UNS-om.

Iz ŽRO u Jajcu premješten je u Banju Luku KULENOVIĆ i postavljen za pravnog referenta u ŽRO Banja Luka. Mislim da je taj Kulenović bio rođjak po ženi Paši Jamakoviću, možda otac ili brat njegove žene.

Od zloglasnih ustaških agenata izdvojio bih DAVORA HRVOJU kao najnemilosrdnijeg po postupcima i po zadržanosti ustaškom ideologijom. Među agentima bio je i DRAGO GRGIĆ. Njega su partizani zarobili u septembru 1944. godine. Sudilo mu se u Sanskom Mostu i mislim da je on jedini od agenata oslobođen ili kažnjen nekom manjom vremenskom kaznom. U svakom slučaju, nije mnogo zla nanosio NOP-u.

Od onih koji su u ŽRO u Banjoj Luci saradjivali sa NOP-om i djelovali protiv vlasti tzv. NDH, spomenuo bih JAHIĆ HASANA, KATANA FERIDA i OSMANČEVIĆA. Svi su oni uhapšeni od strane ustaške vlasti 1944. godine i otjerani u logor. Jedino je Jahić Hasan uspio da se spasi jer je nekako uspio da iskoči iz voza u vrijeme transportovanja u logor.

Mene je UNS uhapsio polovinom avgusta 1943. godine. Došli su po mene u kancelariju i iz nje me izveli. No, pošto sam već umoran, o tome ćemo nastaviti idući put.

5. septembar 1975. godine

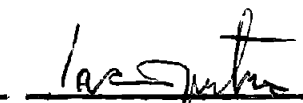
Banja Luka

---

( Idriz Ladjarević )

Prisutni u toku iznošenja sjećanja potvrđuju autentičnost teksta kazivanja:

  
\_\_\_\_\_  
(Marjana Ladjarević)

  
\_\_\_\_\_  
(Milan Vukmanović)

  
\_\_\_\_\_  
(Žarko Lastrić)

Arhiv Eos. krajine B. Luka

ABK 209-MG-5/156

